

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3154/85

af 11. november 1985

om forskrifter for den administrative anvendelse af monetære udligningsbeløb

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1677/85 af 11. juni 1985 om monetære udligningsbeløb i landbrugssektoren⁽¹⁾, særlig artikel 12, og

ud fra følgende betragtninger:

Forskrifterne for den administrative anvendelse af monetære udligningsbeløb er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1371/81⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1603/84⁽³⁾; Rådet vedtog den 11. juni 1985 en sammenhængende ordning for de agromonetære bestemmelser; forskrifterne bør derfor tilpasses, samtidig med at der foretages visse præciseringer på grundlag af erfaringerne;

de monetære udligningsbeløb, der finder anvendelse på produkter, der omfattes af Rådets forordning (EØF) nr. 3033/80 af 11. november 1980 om fastsættelse af en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter⁽⁴⁾, beregnes efter de mængder, der er anført i bilaget til Rådets forordning (EØF) nr. 3034/80 af 11. november 1980 om fastsættelse af mængderne af de basisprodukter, der anses som medgået til fremstilling af varer, der henhører under forordning (EØF) nr. 3033/80⁽⁵⁾, medmindre andet er fastsat i forordningen om fastsættelse af monetære udligningsbeløb; dette må tages i betragtning, når de monetære udligningsbeløb anvendes for produkter, som er fremstillet i henhold til proceduren for aktiv forædling;

de basisprodukter, der anses som medgået til fremstilling af varer, der henhører under forordning (EØF) nr. 3033/80, er korn, visse mejeriprodukter og sukker; de basisprodukter, der faktisk er medgået, kan være varer, der er fremstillet ved forarbejdning af nævnte produkter, eller produkter, der omfattes af

— Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1298/85⁽⁷⁾,

— Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 19. december 1974 om den fælles markedsordning for sukker⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1482/84⁽⁹⁾,

— Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁰⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1018/84⁽¹¹⁾,

monetære udligningsbeløb, der ydes ved udførsel, har tilsvarende virkning som eksportrestitutioner; visse bestemmelser i nærværende forordning bør svare til bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2730/79 af 29. november 1979 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter⁽¹²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 568/85⁽¹³⁾;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 798/80 af 31. marts 1980 om gennemførelsesbestemmelser for forudbetaling af eksportrestitutioner og positive monetære udligningsbeløb for landbrugsprodukter⁽¹⁴⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1663/81⁽¹⁵⁾, er der fastlagt særlige procedurer, som skal følges; anvendelsen af nærværende forordning hindrer ikke anvendelsen af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 798/80;

der bør, i tilfælde af anvendelse af artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1677/85, fastsættes forskrifter for anvendelsen af nævnte bestemmelse henholdsvis vedtagelse af ikke at anvende den;

et monetært udligningsbeløb har teknisk set samme virkning som en import- eller eksportafgift; procedurerne for anvendelsen af monetære udligningsbeløb bør i sådanne tilfælde i størst mulig grad følge bestemmelserne, der gælder for indførsel og udførsel; disse bestemmelser er navnlig fastsat i følgende retsakter:

⁽¹⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. L 138 af 25. 5. 1981, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 152 af 8. 6. 1984, s. 34.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 323 af 29. 11. 1980, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 323 af 29. 11. 1980, s. 7.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 137 af 27. 5. 1985, s. 5.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 151 af 10. 6. 1985, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 107 af 19. 4. 1984, s. 1.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 317 af 12. 12. 1979, s. 1.

⁽¹³⁾ EFT nr. L 65 af 6. 3. 1985, s. 5.

⁽¹⁴⁾ EFT nr. L 87 af 1. 4. 1980, s. 42.

⁽¹⁵⁾ EFT nr. L 166 af 24. 6. 1981, s. 9.

- Rådets forordning (EØF) nr. 754/76 af 25. marts 1976 om den toldbehandling, som skal anvendes for returvarer ved genindførelse til Fællesskabets toldområde ⁽¹⁾,
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 223/77 af 22. december 1976 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende fællesskabsforsendelse og regler om forenkling af denne ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1209/85 ⁽³⁾,
- Rådets forordning (EØF) nr. 2102/77 af 20. september 1977 om indførelse af en fællesskabsblanket til angivelse til udførsel ⁽⁴⁾,
- Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2. juli 1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1672/82 ⁽⁶⁾,
- Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteroprævning af import- eller eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter ⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF, Euratom) nr. 3308/80 ⁽⁸⁾,
- Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter ⁽⁹⁾,
- Rådets forordning (EØF) nr. 3/84 af 19. december 1983 om en ordning for bevægelser inden for Fællesskabet af varer, der ekspederes fra en medlemsstat med henblik på varernes midlertidige anvendelse i en eller flere andre medlemsstater ⁽¹⁰⁾,
- Rådets direktiv 68/312/EØF af 30. juli 1968 om harmonisering af lovgivningen om
1. toldbehandling af varer, der indføres i Fællesskabets toldområde,
 2. den midlertidige opbevaring af disse varer ⁽¹¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse,
- Rådets direktiv 69/169/EØF af 28. maj 1969 om harmonisering af lovgivning om fritagelse for omsætningsafgifter og punktafgifter ved indførelse i den internationale rejsetrafik ⁽¹²⁾, senest ændret ved direktiv 78/1032/EØF ⁽¹³⁾;
- Rådets direktiv 71/235/EØF af 21. juni 1971 om harmonisering af lovgivning om de sædvanlige behandlinger, der kan foretages på toldoplæg og i frizoner ⁽¹⁴⁾, ændret ved direktiv 76/634/EØF ⁽¹⁵⁾,
- Rådets direktiv 74/651/EØF af 19. december 1974 om afgiftsfritagelse ved indførelse af varer i småforsendelser uden erhvervsmæssig karakter inden for Fællesskabet ⁽¹⁶⁾,
- Rådets direktiv 78/453/EØF af 22. maj 1978 om harmonisering af administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser om henstand med betaling af import- og eksportafgifter ⁽¹⁷⁾,
- Rådets direktiv 79/623/EØF af 25. juni 1979 om harmonisering af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om toldskyld ⁽¹⁸⁾,
- Rådets direktiv 79/695/EØF af 24. juli 1979 om harmonisering af fremgangsmåderne ved varers overgang til fri omsætning ⁽¹⁹⁾,
- Rådets direktiv 81/177/EØF af 24. februar 1981 om harmonisering af fremgangsmåderne ved udførsel af fællesskabsvarer ⁽²⁰⁾;
- produkter af fællesskabsoprindelse og produkter i fri omsætning, som indføres i en anden medlemsstat for bearbejdning, er ikke undtaget fra anvendelsen af monetære udligningsbeløb; dette bør udtrykkeligt fremgå af teksten;
- i et grænseområde er risikoen for uregelmæssigheder større; myndighederne i medlemsstaterne bør have mulighed for at gøre ydelsen af monetære udligningsbeløb afhængig af særlige betingelser med henblik på at forebygge forseelser;
- de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra de berørte forvaltningskomiteer —

⁽¹⁾ EFT nr. L 89 af 2. 4. 1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 38 af 9. 2. 1977, s. 20.

⁽³⁾ EFT nr. L 124 af 9. 5. 1985, s. 19.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 246 af 27. 9. 1977, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 175 af 12. 7. 1979, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 186 af 30. 6. 1982, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 197 af 3. 8. 1979, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 2 af 4. 1. 1984, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 194 af 6. 8. 1968, s. 13.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 133 af 4. 6. 1969, s. 6.

⁽¹³⁾ EFT nr. L 366 af 28. 12. 1978, s. 28.

⁽¹⁴⁾ EFT nr. L 143 af 29. 6. 1971, s. 28.

⁽¹⁵⁾ EFT nr. L 223 af 16. 8. 1976, s. 17.

⁽¹⁶⁾ EFT nr. L 354 af 30. 12. 1974, s. 57.

⁽¹⁷⁾ EFT nr. L 146 af 2. 6. 1978, s. 19.

⁽¹⁸⁾ EFT nr. L 179 af 17. 7. 1979, s. 31.

⁽¹⁹⁾ EFT nr. L 205 af 13. 8. 1979, s. 19.

⁽²⁰⁾ EFT nr. L 83 af 30. 3. 1981, s. 40.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

DEFINITIONER

Artikel 1

1. Ved denne forordning fastsættes forskrifterne for den administrative anvendelse af monetære udligningsbeløb.

2. I denne forordning forstås ved

a) »produkter«:

- (i) landbrugsprodukter, der er omfattet af en fælles markedsordning, og
- (ii) varer, der er omfattet af forordning (EØF) nr. 3033/80;

b) »indførsel«:

- (i) overgang til fri omsætning af produkter, som ikke er omfattet af traktatens artikel 9, stk. 2, og
- (ii) for så vidt angår produkter, der er omfattet af traktatens artikel 9, stk. 2, og som hidrører fra en anden medlemsstat,
 - overgang til frit forbrug, eller
 - henførsel under en toldprocedure eller en ordning med samme virkning, som sikrer, at nationale forskrifter om varers overgang til frit forbrug overholdes;

c) »udførsel«:

endelig eller midlertidig forsendelse af produkter, der er omfattet af traktatens artikel 9, stk. 2, eller som er fremstillet i henhold til proceduren for aktiv forædling, og som indeholder landbrugsprodukter, der før anvendelsen i forædlingsprocessen var omfattet af traktatens artikel 9, stk. 2,

- (i) fra en medlemsstat til en anden,
- (ii) fra en medlemsstat til en destination uden for Fællesskabets område,
- (iii) fra en medlemsstat til en af de destinationer der er nævnt i artikel 5 og 19b i forordning (EØF) nr. 2730/79.

Emballagen tages ikke i betragtning ved afgørelse af, om et produkt befinder sig i en af de situationer, der omhandles i traktatens artikel 9, stk. 2.

d) »udførselsangivelse«:

- (i) den i forordning (EØF) nr. 2102/77 omhandlede angivelse, eller
- (ii) et hvilket som helst dokument, som medlemsstaterne, såfremt andet ikke er bestemt i særlige toldbestemmelser, har foreskrevet fremlagt for

toldvæsenet på tidspunktet for gennemførelsen af toldbehandlingen ved udførsel med henblik på anvendelsen af monetære udligningsbeløb.

AFSNIT II

HANDELSMEKANISMER

Afdeling A

Anvendelsesområde

Artikel 2

1. Der anvendes monetære udligningsbeløb for produkter, som indføres eller udføres.

2. Der anvendes dog ikke monetære udligningsbeløb

a) ved udførsel af produkter, som er omfattet af traktatens artikel 9, stk. 2, såfremt disse produkter kommer fra en anden medlemsstat og ikke er blevet indført inden afslutningen af toldbehandlingen ved udførsel;

b) for produkter, der indføres til en medlemsstat fra et tredjeland eller en anden medlemsstat, så længe disse produkter

— er undergivet toldkontrol i henhold til direktiv 68/312/EØF,

eller

— er anbragt på toldoplæg eller i frizone på betingelse af, at produkterne ikke underkastes andre behandlinger end dem, der i direktiv 71/235/EØF defineres som sædvanlige behandlinger.

3. I samhandelen mellem medlemsstaterne kan disse ikke undtage produkter af fællesskabsoprindelse eller produkter i fri omsætning fra anvendelsen af monetære udligningsbeløb, når disse produkter er importeret med henblik på forarbejdning.

Artikel 3

Der ydes ikke monetære udligningsbeløb for produkter, som ikke er af sund, sædvanlig handelskvalitet, eller for produkter, der er beregnet til konsum, og hvis egenskaber eller tilstand udelukker eller i væsentligt omfang hindrer deres anvendelse til dette formål.

Artikel 4

Anvendelsen af denne forordning hindrer ikke anvendelse af bestemmelserne for forudbetaling af eksportrestitutions og positive monetære udligningsbeløb i forordning (EØF) nr. 798/80.

Afdeling B

Indførsel

Artikel 5

1. Det monetære udligningsbeløb, der skal ydes eller opkræves ved indførsel, er det beløb, der gælder den dag, hvor toldmyndighederne antager indførselsangivelsen, medmindre beløbet er forudfastsat. Skal produkter bringes på markedet i den medlemsstat, hvortil produkterne er blevet indført i henhold til proceduren for aktiv forædling, er beløbet dog identisk med det beløb, der gjaldt på den dato, hvor toldmyndighederne antog den skriftlige angivelse til aktiv forædling.

2. Et produkt kan kun frigives af toldmyndighederne, såfremt de monetære udligningsbeløb, der skal opkræves, er blevet betalt, eller der er stillet sikkerhed for beløbet, eller der ydes henstand med betalingen for den tilladte periode, og på de i direktiv 78/453/EØF fastsatte betingelser.

Artikel 6

På tidspunktet for afslutningen af toldbehandlingen ved indførsel skal den pågældende på det foreskrevne dokument anføre alle oplysninger, som er nødvendige til fastsættelse af det monetære udligningsbeløb, navnlig

- a) position i den fælles toldtarif,
- b) en varebeskrivelse i overensstemmelse med den nomenklatur, der anvendes for monetære udligningsbeløb,
- c) produkternes nettovægt eller i givet fald mængden udtrykt i den måleenhed, der skal anvendes til fastsættelse af det monetære udligningsbeløb anført for hver position eller underposition i den fælles toldtarif,
- d) produkternes sammensætning, for så vidt som det er nødvendigt for fastsættelsen af det monetære udligningsbeløb.

Afdeling C

Udførsel

Artikel 7

1. Medmindre beløbet er forudfastsat, og med forbehold af bestemmelserne i artikel 25, stk. 4, og artikel 26, er det monetære udligningsbeløb, der skal ydes eller opkræves ved udførsel, identisk med det beløb, der gælder den dag, hvor toldmyndighederne antager udførselsangivelsen. Denne dag er også afgørende for fastlæggelsen af det udførte produkts mængde, art og karakteristika.

2. Når artikel 6 og 8 i forordning (EØF) nr. 2730/79 finder anvendelse, er det monetære udligningsbeløb, der skal opkræves eller ydes, lig med det beløb, der gælder den sidste dag i måneden, medmindre det er forudfastsat.

3. Når artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2730/79 finder anvendelse, beregnes de monetære udligningsbeløb på samme grundlag som eksportrestitutionerne.

4. På det tidspunkt, hvor udførselsangivelsen antages, anbringes produkterne under toldkontrol, indtil de har forladt udførselsmedlemsstatens område, eller indtil de er nået frem til en af de i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2730/79 omhandlede destinationer.

Artikel 8

1. For produkter, der skal udføres efter at være fremstillet ved aktiv forædling, i det følgende benævnt »fremstillede produkter«, gælder følgende regler.

2. De monetære udligningsbeløb anvendes for fremstillede produkter, som er undergivet ordningen med monetære udligningsbeløb, og som

a) når der er tale om produkter, som er omfattet af en fælles markedsordning, indeholder landbrugsprodukter,

— som før anvendelsen i forædlingsprocessen var omfattet af traktatens artikel 9, stk. 2,

og

— som ville være undergivet ordningen med monetære udligningsbeløb, såfremt de var blevet udført i uforarbejdet stand på det tidspunkt, hvor toldbehandlingen ved udførsel blev afsluttet for de fremstillede produkter,

eller

b) når der er tale om produkter, som er omfattet af forordning (EØF) nr. 3033/80, indeholder basisprodukter, der før anvendelsen i forædlingsprocessen opfyldte betingelserne i litra a).

3. Når et fremstillet produkt

— tilhører en kategori af produkter, der omfattes af en fælles markedsordning,

eller

— omfattes af forordning (EØF) nr. 3033/80, og det monetære udligningsbeløb beregnes på grundlag af de mængder basisprodukter, der er indeholdt i det pågældende produkt, og ikke fastsættes for selve det fremstillede produkt,

er det beløb, der skal anvendes, det samlede beløb, der gælder for de produkter, der er anvendt i forædlingsprocessen, og som er omfattet af traktatens artikel 9, stk. 2.

4. For fremstillede produkter, der er omfattet af forordning (EØF) nr. 3033/80, bortset fra de i stk. 3 om-

handlede, er det beløb, der skal anvendes, identisk med det beløb, der er fastsat for det fremstillede produkt, med fradrag af det beløb, som ville være blevet anvendt for de basisprodukter, der faktisk er indgået i forædlingsprocessen, men som ikke omfattes af traktatens artikel 9, stk. 2, før deres anvendelse i forædlingsprocessen, såfremt disse produkter var overgået til fri omsætning på tidspunktet for udførslen af det fremstillede produkt.

Når der ved beregning af det monetære udligningsbeløb for det fremstillede produkt er taget hensyn til en produktionsrestitution for et basisprodukt, der indgår i det fremstillede produkt, tages der også hensyn dertil ved beregningen af det beløb, der skal fradrages.

Det beløb, der skal fradrages, må dog ikke overstige det beløb, som beregnes på grundlag af de i bilag I til forordning (EØF) nr. 3034/80 anførte teoretiske mængder. Med henblik på sammenligning af de to beløb grupperes de faktisk anvendte mængder af basisprodukter og de i bilag I til forordning (EØF) nr. 3034/80 anførte teoretiske mængder i følgende grupper:

- korn og forarbejdede kornprodukter,
- mælk og mejeriprodukter, bortset fra lactose,
- lactose, sukker, sirup og andre sukkeropløsninger.

Inden for hver af disse grupper skal det beløb, der er beregnet på grundlag af de faktiske mængder, og det beløb, der er beregnet på grundlag af den i bilag I til forordning (EØF) nr. 3034/80 anførte teoretiske mængde, sammenlignes.

5. Ved anvendelsen af stk. 2, 3 og 4 forstås ved »basisprodukter« produkter, som er omfattet af

- forordning (EØF) nr. 804/68 (mælk og mejeriprodukter),
- forordning (EØF) nr. 1785/81 (sukker).
- forordning (EØF) nr. 2727/75 (korn).

Varer, der omfattes af forordning (EØF) nr. 3033/80, skal hvis de anvendes i forædlingsprocesser, også betragtes som basisprodukter.

6. For fremstillede varer, der omfattes af forordning (EØF) nr. 3033/80, og som indeholder produkter hen hørende under pos. 17.02 eller 21.07 F i den fælles toldtarif fremstillet af korn eller forarbejdede kornprodukter, grupperes de faktisk anvendte mængder af basisprodukter og de i bilag I til forordning (EØF) nr. 3034/80 anførte teoretiske mængder i følgende to grupper, uanset bestemmelserne i stk. 4, tredje afsnit:

- korn og forarbejdede kornprodukter, lactose, sukker, sirup og andre sukkeropløsninger,
- mælk og mejeriprodukter, bortset fra lactose.

7. Anvendes de i stk. 5, andet afsnit, omhandlede varer i forædlingsprocesser, skal de i bilag I til forordning (EØF) nr. 3034/80 anførte teoretiske mængder betragtes som de faktisk anvendte mængder af basisprodukter med henblik på den i stk. 4, tredje afsnit, omhandlede sammenligning.

8. De i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 3035/80 omhandlede forudfastsættelsesattester for restitutionen vedrørende basisprodukter kan ikke anvendes, når de inkluderer forudfastsættelse af det monetære udligningsbeløb.

Artikel 9

1. Udførselsangivelsen, der anvendes ved afslutningen af toldbehandlingen ved udførsel, skal indeholde alle oplysninger, som er nødvendige til fastsættelse af det monetære udligningsbeløb, navnlig:

- a) position i den fælles toldtarif;
- b) en varebeskrivelse i overensstemmelse med den nomenklatur, der anvendes for monetære udligningsbeløb;
- c) produkternes nettovægt eller i givet fald mængden udtrykt i den måleenhed, der skal anvendes til fastsættelse af det monetære udligningsbeløb anført for hver position eller underposition i den fælles toldtarif;
- d) produkternes sammensætning, for så vidt som det er nødvendigt for fastsættelsen af det monetære udligningsbeløb.

2. Hvis eksportøren f.eks. ved at afgive en erklæring eller ved ikke at fremlægge de foreskrevne dokumenter angiver, at han agter at afstå fra monetære udligningsbeløb, skal der ikke afgives oplysninger om de monetære udligningsbeløb.

Artikel 10

1. I samhandelen mellem medlemsstaterne skal de oplysninger, der anmodes om i henhold til artikel 9, stk. 1, litra a) og c), anføres i rubrikken vedrørende varebeskrivelse eller i givet fald i rubrikken vedrørende nettovægt i det dokument for intern fællesskabsforsendelse, der skal anvendes.

Anvendes en af de i afsnit IV, afdeling I, i forordning (EØF) nr. 223/77 fastsatte ordninger, anføres oplysningerne i rubrikken vedrørende varebeskrivelse i det dokument, der er foreskrevet for disse ordninger, og oplysningerne bekræftes med afgangstoldstedets stempel.

2. Erstattes et fællesskabsforsendelsesdokument af et nyt dokument, skal det nye dokument indeholde de oplysninger, som er anført i det foregående dokument, samt angive dette dokument art og registreringsnummer og navnet på det afgangstoldsted, der har udstedt det.

3. Såfremt myndighederne ved indførsel henfører produkterne under en anden position eller underposition end den, der er anført i forsendelsesdokumentet, underrettes afgangstoldstedet herom.

4. Bestemmelserne i stk. 1 anvendes ikke på
- produkter, der ledsages af det i artikel 15, stk. 1, omhandlede kontroleksemplar,

og

- forsendelser, hvis nettomængde for hver position eller underposition ikke overstiger 1 000 kg henholdsvis 10 hl.

Artikel 11

1. Såfremt produkterne ved afslutningen af toldbehandlingen ved udførsel henføres under en af de ordninger, der er fastsat i afsnit IV, afdeling I, i forordning (EØF) nr. 223/77, for at blive transporteret til en bestemmelsesstation eller en modtager i en anden medlemsstat eller uden for Fællesskabet, påser afgangstoldstedet, at udførselsangivelsen forsynes med følgende påtegning:

»Forladt . . . (afgangsmedlemsstatens eller Fællesskabets) geografiske område i henhold til den forenklede procedure for fællesskabsforsendelse (jernbane/store containere)«.

2. Afgangstoldstedet kan tillade, at transportkontrakten ændres, således at transporten afsluttes i afgangsmembersstaten, på betingelse af, at det godtgøres,

- at det monetære udligningsbeløb er blevet refunderet, såfremt det allerede måtte være udbetalt,

eller

- at de pågældende myndigheder har truffet alle foranstaltninger til sikring af, at det monetære udligningsbeløb ikke udbetales.

Er det monetære udligningsbeløb blevet udbetalt i henhold til artikel 16, stk. 2, og har produktet ikke forladt afgangsmembersstatens område, giver afgangstoldstedet det organ, der er ansvarligt for udbetalingen af det monetære udligningsbeløb, meddelelse herom og forsyner det hurtigst muligt med alle oplysninger. I så tilfælde anses det monetære udligningsbeløb som værende fejlagtigt udbetalt.

Artikel 12

1. Når det monetære udligningsbeløb, der skal opkræves ved udførsel, i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 1677/85 fratrækkes eksportrestitutionen, skal det beløb, hvormed restitutionen nedsættes, på tidspunktet for antagelsen af udførselsangivelsen være dækket af en passende sikkerhedsstillelse.

Såfremt det monetære udligningsbeløb overstiger eksportrestitutionen, og bestemmelserne i første afsnit finder anvendelse, skal det beløb, hvormed det monetære udligningsbeløb nedsættes, på tidspunktet for antagelsen af udførselsangivelsen være dækket af en passende sikkerhedsstillelse.

2. Sikkerheden kan fastsættes for hver enkelt udførsel eller for en række udførsler og bestemmes under hensyntagen til det beløb, hvormed eksportrestitutionen henholdsvis det monetære udligningsbeløb nedsættes.

3. Ved fremlæggelse af det bevis, der kræves i henhold til artikel 9 og eventuelt artikel 10 og artikel 20 eller 26, i forordning (EØF) nr. 2730/79 eller de relevante artikler i forordningerne om særlige bestemmelser for ydelse af eksportrestitutioner for de pågældende produkter, frigives sikkerheden i forhold til den restitution, der ville være blevet ydet mod fremlæggelse af bevismaterialet, såfremt det monetære udligningsbeløb ikke skulle have været opkrævet.

4. Fremlægges et af de krævede beviser ikke inden for de fastsatte frister, fortabes den del af sikkerheden, der ikke er frigivet som følge af det manglende bevis. Sikkerheden fortabes imidlertid ikke, såfremt der fremlægges bevis inden for det tidsrum, hvormed den oprindelige frist eventuelt er blevet forlænget.

5. Fortabes sikkerheden, betragtes en forsinket indbetaling af det beløb, hvis betaling garanteres ved sikkerhedsstillelsen, som en yderligere betalingslempelse som omhandlet i artikel 7 i direktiv 78/453/EØF. Denne betalingslempelse betragtes som indrømmet fra den seneste dato, på hvilken det monetære udligningsbeløb skulle have været betalt i henhold til direktivet, såfremt artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 1677/85 ikke var blevet anvendt.

6. Der kan gives afkald på den i stk. 2 fastsatte sikkerhedsstillelse, hvis

- a) — eksportrestitutionen er den samme uanset bestemmelsessted, eller
 - den laveste eksportrestitution overstiger det monetære udligningsbeløb,

og

- b) — de pågældende produkter er underkastet ordningen for fællesskabsforsendelse eller en tilsvarende ordning for udførsel til tredjelande, eller

- de pågældende produkter er underkastet en national administrativ ordning, som sikrer, at de udføres til et tredjeland fra den medlemsstat, hvor toldbehandlingen ved udførslen har fundet sted,

og

- c) det i nationale forskrifter er fastsat, at det beløb, hvormed der er sket nedsættelse i medfør af stk. 1, skal opkræves, såfremt retten til restitution ikke godtgøres.

7. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse, såfremt de produkter, der skal udføres, er omfattet af de i Rådets forordning (EØF) nr. 565/80 (*) fastlagte ordninger.

Artikel 13

Toldmyndighederne giver kun tilladelse til udførsel eller til anvendelse af de i forordning (EØF) nr. 565/80 fastlagte ordninger, når det monetære udligningsbeløb eller den del, der måtte overstige eksportrestitutionen, betales, eller der stilles sikkerhed herfor, eller der ydes henstand med betalingen indtil udgangen af den ifølge direktiv 78/453/EØF tilladte periode.

Afdeling D

Anvendelse af artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1677/85

Artikel 14

1. Når en udførselsmedlemsstat vil gøre brug af den ret, der er hjemlet i artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1677/85, underretter den Kommissionen om sin hensigt efter at have opnået indførselsmedlemsstatens samtykke. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Bestemmelserne i nævnte artikel 10 gælder ikke for produkter, for hvilke udførselsangivelsen er blevet godkendt inden den dag, hvor der gøres brug af den omhandlede ret.

2. Såfremt en udførsels- eller indførselsmedlemsstat efter at have gjort brug af bestemmelserne i artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1677/85 ønsker at give afkald på anvendelsen af den deri hjemlede ret, giver den forinden meddelelse herom til den berørte medlemsstat og til Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater.

I så fald anvendes bestemmelserne i nævnte artikel 10 stadig på produkter, for hvilke udførselsangivelsen er blevet godkendt inden den dato, hvor afkaldet får virkning.

Artikel 15

1. Udførselsmedlemsstatens betaling af det monetære udligningsbeløb, som skulle ydes af indførselsmedlemsstaten, er betinget af, at der føres bevis for, at produkterne er blevet indført til den pågældende medlemsstat.

Beviset tilvejebringes ved fremlæggelse af et kontroleksemplar T 5, i det følgende benævnt »kontroleksemplar«, udstedt og anvendt i henhold til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 223/77 og i denne artikel. Afsnittet vedrørende særlige oplysninger i kontroleksemplaret udfyldes således:

- rubrik 101:
produkternes position eller underposition i den fælles toldtarif anføres;
- rubrik 103:
produkternes nettovægt anføres med bogstaver;
- rubrik 104:
sætningen »udgang af Fællesskabets geografiske område« i første led overstreges, og en af følgende angivelser indføjes i andet led:
 - »Til indførsel ... (den importerende medlemsstat) — forordning (EØF) nr. 3154/85«,
 - »Zur Einfuhr in ... (einführender Mitgliedstaat) — Verordnung (EWG) Nr. 3154/85«,
 - »Προοριζόμενο για εισαγωγή εις ... (κράτος μέλος εισαγωγής) — κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3154/85«,
 - »For import into ... (importing Member State) — Regulation (EEC) No 3154/85«,
 - »Destiné à l'importation en ... (État membre importateur) — règlement (CEE) n° 3154/85«,
 - »Destinato all'importazione in ... (stato membro importatore) — regolamento (CEE) n. 3154/85«,
 - »Bestemd voor invoer in ... (invoerende Lid-Staat) — Verordening (EEG) nr. 3154/85«.

2. Når produkterne er blevet indført, skal det pågældende toldsted i bestemmelsesmedlemsstaten udfylde rubrikken »kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse« ved efter sætningen »har opfyldt den omstående bestemmelse den ...« at indføje datoen for antagelsen af indførselsangivelsen og ved under »bemærkninger« at indføje en af følgende angivelser:

- »Monetært udligningsbeløb ikke ydet«, .
- »Währungsausgleichsbetrag nicht gewährt«,
- »Δεν χορηγήθηκε νομισματικό εξισωτικό ποσό«,
- »Monetary compensatory amount not granted«,
- »Montant compensatoire monétaire non octroyé«,
- »Importo compensativo monetario non concesso«,
- »Monetair compenserend bedrag niet toegekend«.

3. Når stk. 1 finder anvendelse, skal de i artikel 6 omhandlede oplysninger anføres på kontroleksemplaret.

4. Når afgangstoldstedet eller det pågældende central-kontor modtager kontroleksemplaret retur, skal dette ad de officielle kanaler sendes til det udbetalende organ.

(*) EFT nr. L 62 af 7. 3. 1980, s. 5.

5. Er det i stk. 1 omhandlede kontroleksemplare ikke tilbagesendt til afgangstoldstedet eller det pågældende centrale organ inden for tre måneder fra dets udstedelse som følge af omstændigheder, som ikke kan tilregnes den pågældende, kan denne til den kompetente myndighed indgive en begrundet anmodning om, at andre dokumenter godkendes som ligestillede, idet han gør rede for årsagerne til anmodningen og vedlægger beviser. Beviserne skal omfatte en af myndighederne bekræftet kopi eller fotokopi af den indførselsangivelse, der er indgivet i bestemmelsesmedlemsstaten.

I så fald anfører det kompetente organ i bestemmelsesmedlemsstaten på kopien af indførselsangivelsen samme angivelser som nævnt i forbindelse med afsnittet »kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse« i kontroleksemplaret. Denne påtegning skal bekræftes ved toldstedets stempel.

6. Medlemsstaterne fremsender senest den 1. marts hvert år til Kommissionen en oversigt, der for det forudgående kalenderår for hver produktsektor angiver antallet af anmodninger, der er indgivet i henhold til stk. 5, årsagerne til, at kontroleksemplaret ikke er sendt tilbage, for så vidt disse årsager er kendt, de pågældende mængder samt det opkrævede udligningsbeløb.

7. I forbindelse med produkter, som der ikke var fastsat monetære udligningsbeløb for ved afslutningen af toldbehandlingen ved udførsel, men som et sådant beløb gælder for på indførselstidspunktet, foretager udførselsmedlemsstaten uanset stk. 1 udbetaling mod fremlægelse

a) af den bekræftede og påtegnede kopi eller fotokopi af den i stk. 5 omhandlede angivelse. Desuden skal transportdokumentet og en kopi af udførselsangivelsen forelægges for det udbetalende organ,

eller

b) af et kontroleksemplar, der efterfølgende eller på forhånd er udstedt af afgangstoldstedet og er blevet anvendt i henhold til bestemmelserne i stk. 1-4.

Afdeling E

Udbetaling

Artikel 16

1. Et monetært udligningsbeløb, der skal ydes ved indførsel, udbetales kun mod forelæggelse af indførselsangivelsen og eventuelt de relevante hertil knyttede dokumenter indeholdende de i artikel 6 omhandlede oplysninger og angivelse af, at varerne er blevet indført. Angivelsen skal endvidere oplyse om dagen for toldmyndighedernes antagelse af angivelsen. Når artikel 15 finder anvendelse, forelægges dog kun de i nævnte artikel omhandlede bevisdokumenter, behørigt påtegnet.

2. Et monetært udligningsbeløb, der skal ydes ved udførsel, udbetales kun mod forelæggelse af udførselsangivelsen forsynet med de i artikel 9 omhandlede oplysninger og datoen for toldmyndighedernes antagelse af angivelsen. Endvidere skal angivelsen enten være forsynet med den i artikel 11, stk. 1, omhandlede påtegning, eller det skal bevises, at produkterne

a) har forladt udførselsmedlemsstatens område,

eller

b) har nået en af de i artikel 5 eller 19b i forordning (EØF) nr. 2730/79 omhandlede destinationer.

Beviset skal fremlægges i overensstemmelse med forskrifterne i den medlemsstat, hvor udførselsangivelsen blev antaget.

3. Finder bestemmelserne i artikel 25 i forordning (EØF) nr. 2730/79 anvendelse på restitutionerne, gælder de med de fornødne ændringer også for positive monetære udligningsbeløb.

4. Fremgangsmåden vedrørende proviantoplæg som nævnt i artikel 26 i forordning (EØF) nr. 2730/79 finder anvendelse ved ydelsen af positive monetære udligningsbeløb. De monetære udligningsbeløb, der skal ydes, forudbetales, når der fremlægges bevis for, at produkterne er blevet anbragt på proviantoplaget inden 30 dage efter gennemførelse af udførselsformaliteterne.

Artikel 17

1. Monetære udligningsbeløb udbetales kun efter skriftlig ansøgning fra den pågældende. Medlemsstaterne kan med henblik herpå foreskrive en særlig blanket.

2. Bortset fra tilfælde af force majeure skal dokumenterne vedrørende ydelse af monetære udligningsbeløb indgives senest 12 måneder efter den dag, hvor toldmyndighederne antog indførselsangivelsen eller udførselsangivelsen.

3. Udbetaling af monetære udligningsbeløb foretages af myndighederne inden to måneder efter dagen for indgivelsen af alle dokumenterne, bortset fra i tilfælde af

a) force majeure,

eller

b) at der er indledt en administrativ undersøgelse vedrørende retten til de monetære udligningsbeløb. I sådanne tilfælde finder udbetaling først sted, når retten til de monetære udligningsbeløb er anerkendt.

AFSNIT III

FRITAGELSE

Artikel 18

1. Der ydes ikke monetære udligningsbeløb ved indførsel af produkter, der ikke er omfattet af traktatens artikel 9, stk. 2, i de tilfælde, der omhandles i kapitel I i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 ⁽¹⁾.

2. Ved udførsel til en anden medlemsstat af produkter, der omfattes af traktatens artikel 9, stk. 2, anvendes der ikke monetære udligningsbeløb for transaktioner, der gennemføres under de samme betingelser som de i kapitel I i forordning (EØF) nr. 918/83 omhandlede.

3. Der ydes ikke monetære udligningsbeløb ved udførsel til tredjelande i de tilfælde, der omhandles i kapitel II i forordning (EØF) nr. 918/83.

Der anvendes desuden intet monetært udligningsbeløb ved udførsel til et tredjeland

- a) af småforsendelser, der ikke har erhvervmæssig karakter. Denne fritagelse anvendes på samme betingelser som de i artikel 29, 30 og 31 i nævnte forordning fastsatte;
- b) af produkter, som medføres af rejsende i deres personlige bagage. Denne fritagelse anvendes på samme betingelser som de i artikel 29, 30 og 31 i nævnte forordning fastsatte;
- c) af produkter bestemt til undersøgelse, analyse eller afprøvning. Denne fritagelse anvendes på samme betingelser som de i artikel 100, 102 og 103 i nævnte forordning fastsatte.

4. Med hensyn til anvendelsen af stk. 2 og 3 er grænserne for fritagelsen, for så vidt angår forsendelser af ringe værdi, for så vidt angår småforsendelser uden erhvervmæssig karakter samt produkter, der medføres af rejsende i deres personlige bagage, de samme som de grænser, der er anført i henholdsvis Rådets direktiv 83/181/EØF ⁽²⁾, 74/651/EØF og 69/169/EØF.

Med hensyn til udførsel til tredjelande af produkter, for hvilke der gælder eksportafgifter eller andre eksportbelastninger i forbindelse med den fælles landbrugspolitik eller under den særlige ordning, der gælder for visse varer fremstillet af landbrugsprodukter, må de mængder, der fritages for monetære udligningsbeløb, højst udgøre 3 kg pr. forsendelse eller pr. rejsende.

5. I tilfælde, hvor stk. 2 finder anvendelse, og hvor der anvendes et dokument til attestering af produktets fællesskabskarakter i forbindelse med udførsel til en

anden medlemsstat, skal der i dette dokument rubrik »varebeskrivelse« anføres en af følgende angivelser:

- »Fritaget for monetære udligningsbeløb — jf. artikel 18 i forordning (EØF) nr. 3154/85«,
- »WAB-Befreiung — Artikel 18 der Verordnung (EWG) Nr. 3154/85«,
- »Απαλλαγή ΝΕΠ — άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3154/85«,
- »Exempt from MCA — Article 18 of Regulation (EEC) No 3154/85«,
- »Franchise MCM — article 18 du règlement (CEE) n° 3154/85«,
- »Franchigia ICM — articolo 18 del regolamento (CEE) n. 3154/85«,
- »Vrijstelling MCB — artikel 18 van Verordening (EEG) nr. 3154/85«.

6. Dersom stk. 2 finder anvendelse i forbindelse med indførsel til en medlemsstat, underretter denne medlemsstats myndigheder udførselsmedlemsstatens myndigheder om tilfælde,

- hvor det dokument, der attesterer produktets fællesskabskarakter, ikke indeholder den i stk. 5 omhandlede angivelse,
- hvor den i kapitel I, afsnit XVI og XX, punkt C i forordning (EØF) nr. 918/83 omhandlede kontrol viser, at betingelserne for fritagelse for monetære udligningsbeløb ikke er opfyldt.

Anden kontrol end den i første afsnit omhandlede, som i bestemmelsesmedlemsstaten skal foretages i de tilfælde, der omhandles i kapitel I i forordning (EØF) nr. 918/83, foretages ikke ved udførsel til en anden medlemsstat.

I så tilfælde fastlægger myndighederne i den eksportrende medlemsstat, hvilke bevisligheder eksportøren skal forelægge.

7. For så vidt angår anvendelsen af denne artikel beregnes den samlede værdi af de pågældende forsendelser kun på grundlag af de produkter, for hvilke der gælder monetære udligningsbeløb.

Artikel 19

1. Der opkræves ikke monetære udligningsbeløb for levering inden for Fællesskabet af proviant til

- a) søgående skibe,
- b) luftfartøjer, som beflyver internationale ruter, herunder ruter inden for Fællesskabet,
- c) en af de i artikel 19b i forordning (EØF) nr. 2730/79 omhandlede destinationer,

dersom der ikke begæres eksportrestitution.

⁽¹⁾ EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 38.

2. Der opkræves ikke monetære udligningsbeløb for levering til væbnede styrker, der er stationeret på en medlemsstats territorium, og som ikke fører dennes flag,

a) dersom forsyningerne leveres fra det interne marked i den medlemsstat, hvor styrkerne er stationeret,

og

b) dersom der ikke begæres eksportrestitution.

3. a) Ved anvendelsen af stk. 1 gælder, at hvis et produkt, inden det når frem til den angivne destination, passerer gennem et område i en anden medlemsstat end den, hvor toldformaliteterne ved udførsel er afsluttet, består beviset på, at produktet har nået den angivne destination, i fremlæggelse af kontroleksemplaret T nr. 5, udstedt og anvendt i henhold til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 223/77 og i nærværende forordning.

b) I de i stk. 1, litra a) eller b), anførte tilfælde udfyldes rubrik 101 og 103 i kontroleksemplaret; rubrik 104 udfyldes ved at overstrege første led og tilføje en af følgende angivelser i andet led:

— »Levering til proviantering — forordning (EØF) nr. 3154/85«,

— »Lieferung zur Bevorratung — Verordnung (EWG) Nr. 3154/85«,

— »Προμήθεια για τροφοδοσία — κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3154/85«,

— »Supply for victualling — Regulation (EEC) No 3154/85«,

— »Livraison pour l'avitaillement — règlement (CEE) n° 3154/85«,

— »Fornitura per approvvigionamento di bordo — regolamento (CEE) n. 3154/85«,

— »Levering voor bevoorrading — Verordening (EEG) nr. 3154/85«.

c) Ved levering til platforme udfyldes rubrik 101 og 103 i nævnte eksemplar; rubrik 104 udfyldes ved at overstrege første led og tilføje en af følgende angivelser i andet led:

— »Proviand til platforme — forordning (EØF) nr. 3154/85«,

— »Bevorrattungslieferung für Plattformen — Verordnung (EWG) Nr. 3154/85«,

— »Προμήθειες τροφοδοσίας για εξέδρες — κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3154/85«,

— »Catering supplies for platform — Regulation (EEC) No 3154/85«,

— »Livraison pour l'avitaillement des plateformes — règlement (CEE) n° 3154/85«,

— »Provviste di bordo per piattaforma — regolamento (CEE) n. 3154/85«,

— »Leverantie van boordproviand aan platform — Verordening (EEG) nr. 3154/85«.

d) Når stk. 1, litra c), anvendes, skal den pågældende fremlægge bevis for levering ombord i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 19b i forordning (EØF) nr. 2730/79.

4. Er kontroleksemplaret ikke tilbagesendt til afgangstoldstedet eller til det centrale organ inden tre måneder efter udstedelsen, og skyldes forsinkelsen omstændigheder, der ikke kan tilskrives eksportøren, kan denne til den kompetente myndighed indgive en begrundet anmodning om, at andre dokumenter godkendes som ligestillede, ledsaget af dokumentation. Denne skal omfatte en bekræftelse fra det kompetente toldsted på, at den fastsatte destination er nået.

Artikel 20

Medlemsstaterne bemyndiges til ikke at yde eller opkræve monetære udligningsbeløb for produkter, der samtidigt indføres og genudføres, såfremt de monetære udligningsbeløb er identiske i de to tilfælde, og for så vidt dette ikke medfører uberettigede fordele eller ulemper ved anvendelse af ordningen med monetære udligningsbeløb. Udnyttes bemyndigelsen, sikrer medlemsstaterne, at der ikke anvendes monetære udligningsbeløb.

Artikel 21

1. For produkter, der indgår i Fællesskabets eller medlemsstatens fødevarerhjælpeprogrammer, anvendes der ikke monetære udligningsbeløb

a) i samhandelen inden for Fællesskabet og ved udførsel til tredjelande, såfremt det drejer sig om varer fra interventionslagre;

b) ved udførsel til tredjelande, såfremt det drejer sig om varer, der er tilvejebragt på Fællesskabets marked.

2. Der opkræves ikke monetære udligningsbeløb i forbindelse med udførsel til tredjelande som led i fødevarerhjælpeprogrammer, der gennemføres af humanitære organisationer, der er godkendt efter fremgangsmåden i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1677/85.

AFSNIT IV

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 22

1. Hvis produkter genindføres til en medlemsstat efter at være blevet udført fra denne medlemsstat til en anden medlemsstat, gælder bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 754/76 med de fornødne ændringer i genindførselsmedlemsstaten for produkter, der opfylder de i artikel 2, stk. 2, i nævnte forordning fastsatte betingelser.

2. Følgende bestemmelser anvendes med de fornødne ændringer i forbindelse med monetære udligningsbeløb, der skal opkræves i samhandelen inden for Fællesskabet:

- forordning (EØF) nr. 1430/79 sammen med artikel 25, stk. 2 og 3, i nærværende forordning,
- forordning (EØF) nr. 1697/79,
- direktiv 79/623/EØF.

AFSNIT V

SÆRLIGE PROCEDURER

Artikel 23

1. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 16 kan myndighederne for at undgå uregelmæssigheder gøre anvendelsen af monetære udligningsbeløb i samhandelen i grænseområder afhængig af særlige betingelser.

2. Når en indførselsmedlemsstat anvender den i stk. 1, hjemlede mulighed og udførselsmedlemsstaten udbetaler det monetære udligningsbeløb i henhold til artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1677/85, afsender det pågældende toldsted i bestemmelsesmedlemsstaten først det i artikel 15, stk. 1, omhandlede kontroleksemplar, når der er ført bevis for, at de i stk. 1 omhandlede betingelser er opfyldt.

3. De pågældende medlemsstater underretter Kommissionen, der underretter de øvrige medlemsstater, om, hvilke foranstaltninger der træffes i medfør af stk. 1 og 2.

Artikel 24

I forbindelse med denne forordning betragtes Belgien og Luxembourg (BLØU) som en enkelt medlemsstat.

Artikel 25

1. Denne artikel indeholder bestemmelserne for anvendelsen af monetære udligningsbeløb for produkter, for hvilke der i henhold til forordning (EØF) nr.

1430/79 er indgivet ansøgning om godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter, og for hvilke godtgørelsen eller fritagelsen er betinget af, at produkterne genudføres til et tredjeland eller tilintetgøres.

2. Er en ansøgning om godtgørelse eller fritagelse ved genudførsel endnu ikke blevet godkendt, sikres et eventuelt negativt monetært udligningsbeløb, og det eventuelt positive monetære udligningsbeløb kan ikke ydes, før der er truffet afgørelse.

3. Har den besluttende myndighed godkendt ansøgningen om godtgørelse eller fritagelse, og artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1430/79 finder anvendelse, opkræves der ikke negative monetære udligningsbeløb, og der ydes ikke positive monetære udligningsbeløb ved genudførslen af de pågældende produkter.

4. Har den besluttende myndighed godkendt ansøgningen om godtgørelse eller fritagelse, og skulle der ikke opkræves eller ydes monetære udligningsbeløb ved produkternes overgang til fri omsætning, men dette er tilfældet ved produkternes genudførsel,

- a) anvendes der ikke monetære udligningsbeløb ved genudførsel, såfremt toldformaliteterne ved udførsel afsluttes i den medlemsstat, hvortil produkterne oprindeligt blev indført;
- b) anvendes der monetære udligningsbeløb ved genudførsel, såfremt toldbehandlingen ved udførsel afsluttes i en anden medlemsstat. Udførselsmedlemsstaten kan dog efter anmodning anvende det beløb, der blev anvendt på tidspunktet for indførslen til denne medlemsstat.

5. Er der på tidspunktet for overgang til fri omsætning ikke anvendt monetære udligningsbeløb på produkter, som ønskes tilintetgjort, og skal tilintetgørelsen finde sted i en anden medlemsstat end den, hvor produkterne overgik til fri omsætning,

- a) gives der, hvis den medlemsstat, hvor tilintetgørelsen skal finde sted, anvender negative monetære udligningsbeløb, kun tilladelse til at tilintetgøre produkterne, såfremt de monetære udligningsbeløb, der blev ydet ved indførsel til den pågældende medlemsstat, tilbagebetales til denne medlemsstats myndigheder;
- b) kan den medlemsstat, hvor tilintetgørelsen skal finde sted, hvis den anvender positive monetære udligningsbeløb ved indførsel til samme medlemsstat, tillade, at det opkrævede beløb tilbagebetales til den pågældende person.

Artikel 26

Finder artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1430/79 anvendelse, og er de øvrige bestemmelser i samme forordning overholdt, er det negative monetære udligningsbeløb, der skal anvendes ved genudførsel, lig med det ved indførslen ydede nettobeløb, såfremt det ved indførslen

ydede monetære udligningsbeløb var større end importafgifterne. Er der på genudførelstidspunktet ikke truffet afgørelse om, hvorvidt betingelserne i forordning (EØF) nr. 1430/79 er opfyldt, skal det monetære udligningsbeløb, der er fastsat for udførslen, sikres.

Artikel 27

1. Medlemsstaterne bemyndiges til ikke at anvende monetære udligningsbeløb for majs, der henhører under position 10.05 B i den fælles toldtarif, og som midlertidigt sendes fra en medlemsstat til en anden til tørring.

2. Medlemsstaternes myndigheder kan nægte at anvende den i denne artikel fastsatte ordning, såfremt den pågældende ansøgers forhold eller arten af den påtænkte behandling giver anledning til at antage, at det ikke kan garanteres, at hele transaktionen vil blive gennemført i overensstemmelse med gældende bestemmelser.

3. Den i stk. 1 omhandlede fritagelse for at anvende monetære udligningsbeløb indrømmes på betingelser af, at

— ansøgeren er en fysisk eller juridisk person, der er etableret i afsendelsesmedlemsstaten,

— tørringen foretages i bestemmelsesmedlemsstaten efter ansøgers ordre og for dennes regning,

— majsens tilbagesendes efter tørringen inden for en frist, der fastsættes af myndighederne i afsendelsesmedlemsstaten, og som højst kan være på seks måneder,

— myndighederne i hver af de berørte medlemsstater giver tilladelse til de pågældende transaktioner.

4. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at transaktionerne gennemføres under officiel kontrol, og at den mængde majs, der er udført, svarer til den mængde produkter, der tilbagesendes, når der tages hensyn til uundgåeligt svind og tab i forbindelse med behandlingen.

5. Med henblik på anvendelsen af stk. 4 benytter medlemsstaterne det oplysningsskema, der skal lette den midlertidige udførsel af varer, som findes i tillæg I til bilag E 8 til Rådets afgørelse 77/415/EØF⁽¹⁾. I rubrik C i oplysningsskemaet med overskriften »Processens art« anføres ordene »Anvendelse af artikel 27 i forordning (EØF) nr. 3154/85«, og samme angivelse påføres fællesskabsforsendelsesdokumenterne samt de pågældende toldangivelser.

Artikel 28

1. Indebærer ikke-anvendelsen af monetære udligningsbeløb i henhold til artikel 27, at der indrømmes

fritagelse for et monetært udligningsbeløb, skal den pågældende stille sikkerhed svarende til det beløb, som ellers skulle have været opkrævet.

2. Bortset fra tilfælde af force majeure fortabes den i stk. 1 nævnte sikkerhed helt eller delvis i forhold til den pågældende mængde produkter, hvis

a) produkterne har gennemgået en ikke tilladt behandling, eller

b) den pågældende transaktion ikke afsluttes inden udløbet af de fastsatte frister.

3. Er det monetære udligningsbeløb i henhold til artikel 27 ikke blevet ydet, og er den i stk. 1 omhandlede sikkerhed helt eller delvis fortabt, ydes det monetære udligningsbeløb for de pågældende produkter efter anmodning. Ved anvendelse af bestemmelserne i dette stykke begynder den i artikel 17, stk. 2, omhandlede frist at løbe den dag, hvor sikkerheden fortabes.

Artikel 29

Medlemsstaterne giver hinanden de fornødne oplysninger og den fornødne bistand med henblik på korrekt anvendelse af artikel 27 og 28. Hvert år i januar giver de Kommissionen meddelelse om, hvor mange transaktioner der er blevet gennemført i det foregående år, samt om mængden af de pågældende produkter.

Artikel 30

Der anvendes intet monetært udligningsbeløb for produkter, der omsættes i henhold til den ordning, der blev indført ved forordning (EØF) nr. 3/84, for så vidt som den nævnte forordnings artikel 11, stk. 1, er overholdt.

Artikel 31

1. Supplerende bestemmelse 4 til kapitel 4 og supplerende bestemmelse 3 til kapitel 10 i den fælles toldtarif finder tilsvarende anvendelse på monetære udligningsbeløb, som skal opkræves ved indførsel fra et tredjeland.

2. Følgende supplerende bestemmelser i den fælles toldtarif finder tilsvarende anvendelse, når et monetært udligningsbeløb skal opkræves ved udførsel til et tredjeland eller ved ind- eller udførsel i samhandelen inden for Fællesskabet:

— supplerende bestemmelse 5 til kapitel 2,

— supplerende bestemmelse 4 til kapitel 4,

— supplerende bestemmelse 3 til kapitel 10, og

— supplerende bestemmelse 3 til kapitel 11.

⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 4. 7. 1977, s. 1.

3. Monetære udligningsbeløb, der ydes for blandinger henhørende under kapitel 2, 10 og 11 i den fælles toldtarif, fastsættes således:

- a) i blandinger, hvor en af bestanddelene udgør mindst 90 % af blandingens vægt, anvendes på den samlede blanding den sats, der gælder for denne bestanddel;
- b) i øvrige tilfælde anvendes den sats, der gælder for den bestanddel, som giver det laveste monetære udligningsbeløb. I tilfælde af, at der på en eller flere af bestanddelene ikke anvendes monetære udligningsbeløb, ydes der ikke noget monetært udligningsbeløb for blandingerne.

4. Ved beregning af monetære udligningsbeløb for sæt skal hver bestanddel betragtes som en særskilt genstand.

5. Bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på bestanddele, for hvilke der gælder særlige regler for beregningen.

Artikel 32

Forordning (EØF) nr. 1371/81 ophæves.

Artikel 33

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1986.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. november 1985.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand